

## TRANSCRIEȚI ȘI REZOLVAȚI:

### Modernismul (Tudor Arghezi - 1880/1967)

Tudor Arghezi, considerat al doilea mare poet român după Eminescu, crează o operă originală. Plecând de la aspectele tradiționale oferă alternative poetice moderne.

Modernismul - curent literar (orientare estetică) apărut la sfârșitul secolului al XIX-lea și în prima jumătate a secolului al XX-lea, neagă programatic vechile canoane estetice și instituie noi principii de creație, asimilează toate curentele postromantice, începând cu simbolismul francez.

#### **Particularități ale modernismului prezente în opera poetică argheziană**

- poezia este expresia unei conștiințe frământate, aflate în perpetuă căutare, oscilând între stări contradictorii sau incompatibile;
- existența unor *categorii negative* privind viziunea asupra lumii: *estetica urâtului*;
- încălcarea convențiilor și a regulilor;
- libertatea absolută a inspirației. Arghezii impune *estetica urâtului* în literatura română;
- cultivă grotescul, trivialul alături de grațios;
- caracteristicile limbajului poetic: ambiguitate, expresivitate;
- limbajul șocant aduce neașteptate asocieri lexicale de termeni argotici, religioși, arhaisme, neologisme, expresii populare, care dobândesc valențe estetice noi;
- fantezia metaforică, asocierile semantice inedite conferă forța de transfigurare a realității;
- înnoiri prozodice (cultivarea versului liber sau combinarea diversă a unor elemente ale prozodiei clasice);

*APLICAȚIE*  
*SE DĂ TEXTUL:*

CUVÂNT

de Tudor Arghezi

Vrui, cititorule, să-ți fac un dar,  
O carte pentru buzunar,  
O carte mică, o cărticică,  
Din slove am ales micile  
Și din înțelesuri furnicile.  
Am voit să umplu celule  
Cu suflete de molecule.  
Mi-a trebuit un violoncel:  
Am ales un brotăcel  
Pe-o foaie e trestie-ngustă.  
O harpă: am ales o lăcustă.  
Cimpoiul trebuia să fie un scatiu,  
Și nu mai știu...

Farmece aș fi voit să fac  
Și printr-o ureche de ac  
Să strecor un fir de ață  
Micșorata, subțiată și nepipăita viață  
Până-n mâna, cititorule, a dumitale.

Măcar câteva crâmpeie,  
Măcar o țandără de curcubeie,  
Măcar nițică scamă de zare  
Nițică nevinovăție, nițică depărtare.

Aș fi vrut să culeg drojdii de rouă,  
Într-o cărticică nouă,  
Parfumul umbrei și cenușa lui.  
Nimicul nepipăit să-l caut vrui,  
Acela care tresare  
Nici nu știi de unde și cum.

Am răscolit pulberi de fum..

## EXPLORAREA TEXTULUI

### ALEGEȚI RĂSPUNSUL CORECT:

1. În versul *O carte mică, o cărticică* identificăm un fenomen lexical care:
  - a. Este o abatere de la normele limbii literare, un pleonasm;
  - b. În acest caz este vorba totuși de un artificiu poetic cu rol de-a scoate-n evidență motivul cărții, al artei.
  
2. Extrage din text două diminutive (derivate cu sufixe diminutive), ce rol au ele în poezie având în vedere că există și alte cuvinte care exprimă ideea de mic, de mărunț?
  - a. Este o atitudine ludică a eului, cantonarea universului cărții într-o lume miniaturală, fragilă, dar plină de farmec;
  - b. Aparent pare o lume mai puțin importantă, lumea imaginată.
  
3. Arătați ce sugerează metafora *drojdii de rouă*:
  - a. Reprezintă lumea de idei a poeziei care se înmulțesc, cresc jucând un rol asemenea drojdiei în conținutul cărții argheziene;
  - b. Atitudinea poetului este ludică, de joc.
  
4. Care este tema poeziei CUVÂNT?
  - a. Tema este dragostea și dorința de a dărui;
  - b. Tema este filozofică, poetul este interesat de rostul poeziei în lume și de menirea poetului.
  
5. Ce instrumente muzicale se întâlnesc în textul poeziei? Considerați că există o legătură între cuvânt și instrumentele muzicale?
  - a. Cuvântul poetic pare că devine instrument muzical, textul se naște prin cântecul violoncelului, al harpei și al cimpoiului.
  - b. Instrumentele muzicale au doar rolul de decor în lumea miniaturală a poeziei.
  
6. În cele din urmă, căutările poetului și, implicit, conținutul poeziei par a se concentra într-o singură și unică sintagmă *nimicul nepipăit*. Discutați despre posibilele semnificații ale acestei construcții cu valoare simbolică.
  - a. Cititorul descoperă că de fapt rostul poeziei, al creației, este unul grav, care trece dincolo de lumea vizibilului, a realului, dar și a jocului imaginativ al eului poetic.
  - b. Poezia însăși este ceva ne semnificativ pentru lumea reală.
  - c. Altă interpretare.....  
.....  
.....  
.....